

Sedda ep olnud mul. Kuida ööldud, Juhhan olli mo esimenne poeg ja liso mo esimenne tüttar; Juhhan on nüüd 51 ja liso 49 aastat wanna; seal nad praego istuwad. Ollime wannemad sel aial isse ka alles üsna nored innimesed ja ei teadnud paljo; agga nende esimeste laste kallal olleme sure hõlega sedda püüdnud tehha, mis ommast wannemist — Jummal andko neile head hingamist! — ollime näinud, ja neid õiglaseks ja jummalakartlikuks innimeseks kaswatada. Õiget hoolt, kannatust, wassimatta juhhatust ja Jummalatallumist on seal jures wägga tarwis, agga sedda ei mõista ma teile selletada. Jummalat Waim ja sõnna on wannemate ennest keige parrem koolmeister. Kus ollid meil kaswatamisse-ramatud? Meie ei teadnud muud tehha, kui mis piiblist leidsime ja omma wannematest teadsime, ja sest olli küllalt. Mo Juhhan ja liso — egga ma neid kiitma ei hakka — on aitemma Jummalale! ka innimeseks sanud ja pärrast teiste lastele määrgiks ja juhheks olnud. Hirno

ja armo peab ollema, agga mõllemaid õigemõedo järrele. Meie polle omma lapsi ial puuks egga kiirwiks, agga ka mitte mädada munnaks piddanud. Kassi palwel kookopannema ja tõ jures rutto ligutama, sedda olleme neid warra harjutanud. Wõibimatta sõnna kuulma, keige innimeste wasto lahked ja au-paklikud ollema, sedda olleme norest sadik kindlaste nende käest nõudnud. Olli farristamist tarwis, siin olleme lastele hõlega püüdnud tunda anda, et keif farristus parrandust peab saatma. Keige kääsumisse ja sõimamisse eest olleme püüdnud kaugele hoida, mis alati kahjo toob. Keige kibbedama farristusse al peab laps tundma, et issa ja emma armastus tedda nuhtleb. Keif wiggad, mis nuhheldud ja selja tagga, neid ei pea ennamele tulletama. Iggaas asjas püüdsime neile meletulletada: olgo sured ehk pissufesed asjad: keif, mis teie tahhate, et teised teile peaksid teggema, sedda tehke teie neile.“ Lapsed on — Jummal anna mulle andeks ütelda — keikis asjus nago pärris ahwid: